

Autor: Radim Lhoták

Logickým vyústěním liberální ideologie rovných příležitostí pro všechny lidi bez rozdílu je pojem inkluze, nově zavedený do slovníku sociálního inženýrství.

Sociální prospektoři západní civilizace ve svém úsilí o rozklad tradičních sociálních struktur přiřazují nyní inkluzi ke všemu, co má alespoň nádech sociálních vazeb. Požadují inkluzivní společnost, inkluzivní města, inkluzivní rodinu, inkluzivní školství, inkluzivní politiku, zkrátka inkluzi ve všem a všude.

Inkluzivní školství

Slovo inkluze vyjadřuje v českém překladu vměstek, což značí cizorodou a nežádoucí příměs do původně čisté a ryzí látky. Podstata jeho významu odpovídá tradiční moudrosti, podle níž vše cizorodé je v jádru nežádoucí. Vměstek má horší konotace nežli směska. Smísení dohromady lze leccos. Výsledek však málokdy bývá uspokojivý. Mísení je opak tříbení a v důsledku vede ke snižování kvality všeho, co bylo smícháno dohromady. Naopak vyšší kvalita vyžaduje vytříbenost. V sociálním smyslu potom vytříbené vztahy mezi lidmi vyžadují jistou dávku ušlechtilosti jejich nositelů. Nástrojem každého šlechtění a kulturního zrání je proto snaha povýšit a oddělit vše ryzí a vydařené od znečištěného a podřadného. Jen tak lze docílit žádoucí evoluce ve směru růstu kvality a společného dobra.

Inkluze zavádí záměrné a mnohdy vynucené vmísení cizorodých a původně nežádoucích elementů všude tam, kde přirozeným výběrem probíhá tříbení, nebo všude tam, kde byla dosud vyžadována jistá lidská úroveň a kvalita. První případ dokumentují současné snahy o etnickou a rasovou inkluzi. Masová imigrace je jejím akcelerátorem.

Druhý případ má své názorné vyjádření v požadavku na inkluzivní školství. Inkluze ve školství je podepřena pokleslými směry myšlení v sociálních vědách a v psychologii. Teze o sociálních stereotypch tradiční hierarchické společnosti a proklamace pokrokového novátorství, jímž má být dosaženo rovnosti a rovných příležitostí mezi lidmi, odrážejí absenci historicko-filosofického rozhledu a mnohostranné vzdělanosti, absenci poznání hraničící s omezeností imbecila. Obdobně lze hodnotit i pragmatické vývody behaviorální psychologie.

Samotný výběr pojmu inkluze a jeho vnucování veřejnosti ovšem vypovídá o pravém cíli takového snažení: Rozvrátit, pošpinit a zničit kulturní výtobytky člověka ve všech jeho aspektech společenského života, a to v globálním měřítku. Ve smyslu etnického migračního mísení jsme potom svědky rasové genocidy s nepředvídatelnými následky.

První starostí každého organického společenství je výchova a výcvik mládeže ke zdatnosti ve všech směrech lidského založení. Moudří vůdci všech věků ovšem věděli, že toto založení má

různou úroveň možností a schopností podle nadání konkrétního jedince. Proto jedině, o co měli péči ve výchovném procesu, byla exkluze. Inkluze tím byla pozitivně eliminována. Výchova ke zdatnosti musela nést ovoce. Do prestižních škol vychovávajících žáky k nejvyšším společenským metám byli vybíráni urození synové, kteří prokazovali ušlechtilé lidské schopnosti a nadání. Všichni ostatní, ovšemže také ženy, byli z tohoto výběrového systému vyloučeni.

Aristokratický systém výchovy a kultivace společnosti vedl k získání základních evolučních výhod té které civilizace starověku. Naopak zanedbávání organických předpokladů společenského růstu vedlo k civilizačnímu úpadku. V naší společnosti jsme svědky něčeho mnohem horšího, než je zanedbávání výchovy a kulturního rozvoje. Skryté mocenské síly a jejich lidské nástroje v podobě feminizovaného učitelského sboru, justice a veřejné správy provádějí cílená opatření vedoucí ke kulturnímu a morálnímu úpadku celé společnosti. Tento žalostný pád do bahna obecné nízkosti a prostituce je vynucován samotnými zákony a představuje onu zvrácenou politiku inkluze, gender mainstreamingu, multikulturalismu, rovných příležitostí, antidiskriminace a všech pseudohumanitárních a liberálních opatření, s nimiž jsme konfrontováni.

Zač tedy stojí a komu slouží naši zákonodárci? Zač stojí vůdci Evropské unie, kteří takové normy a principy prosazují v celé Evropě?

Západní civilizace má ovšem vedle veřejně propagované inkluze také exkluzi, o níž se zarytě mlčí. Ta se týká všech společenských privilegií, které je možné získat exkluzivní držbou peněz. Ve vzdělávání a tím také v přístupu ke společenskému postavení hrají výběrovou roli soukromé a drahým školným podmíněné školy. V tomto případě nejsou kritériem inkluze nadání a schopnosti člověka, dokonce ani urozenost v jejím aristokratickém smyslu, nýbrž finanční možnosti bohatých kruhů a kast, z nichž uchazeč o exkluzivní vzdělání pochází. Úroveň takového vzdělání musí tudíž rezignovat na výjimečné nadání, protože na ně má nárok každý, kdo si je může zaplatit. To je absurdní obraz antikulturní a deviantní společnosti. Plebs je degradován inkluzí a vládnoucí vrstvy postrádají zdatnost vést společnost ke kulturnímu, morálnímu a duchovnímu růstu. To je konec jedné lidské civilizace. Co nového ji nahradí?